

VROTI T PAMATKY

MĚSTSKÝ ÚŘAD KUTNÁ HORA

Havlíčkovo náměstí 552/1, 284 01 Kutná Hora, IČ: 00236195

Odbor památkové péče, školství a kultury

sídlo odboru: Václavské náměstí 182, Kutná Hora

tel.: 327 710 210, 327 710 111*, fax: 327 710 106

e-mail: pamatky@mu.kutnahora.cz, ID: b65bfx3

www.mu.kutnahora.cz

Spisová značka: MKH/064468/2016/04/PAM/ZAV

Ze dne: 4. 10. 2016

Č.j.: MKH/064468/2016

Vyřizuje: Ing. Věra Žáčková

Tel.: 327 710 212

E-mail: zackova@mu.kutnahora.cz

Datum: 17. 10. 2016

Účastník řízení:

*Město Kutná Hora, Havlíčkovo náměstí 552/1, 284 01 Kutná Hora, IČO 00236195,
v plné moci Ing. Jiří Janál, Družební 603, 284 01 Kutná Hora, nar. 29. 9. 1946*

Věc: Závazné stanovisko Městského úřadu Kutná Hora, odboru památkové péče, školství a kultury k revitalizaci č. p. 377 Sankturinovský dům, Palackého náměstí, poz. p. č. 1293, obnovy Dvorního domku poz. p. č. 1293, obnovy nádvoří poz. p. č. 1289/1 a záměru obnovy parku poz. p. č. 1290, vše v k. ú. Kutná Hora, v Kutné Hoře.

Městský úřad Kutná Hora, odbor památkové péče, školství a kultury na základě ustanovení § 66 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích v platném znění a ustanovení § 14 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči ve znění pozdějších předpisů a § 149 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, k žádosti č. j. MKH/064468/2016 ze dne 4. 10. 2016, kterou v plné moci podal Ing. Jiří Janál, Družební 603, 284 01 Kutná Hora, nar. 29. 9. 1946, k revitalizaci č. p. 377 Sankturinovský dům, Palackého náměstí, poz. p. č. 1293, obnovy Dvorního domku poz. p. č. 1293, obnovy nádvoří poz. p. č. 1289/1 a záměru obnovy parku poz. p. č. 1290, vše v k. ú. Kutná Hora, v Kutné Hoře, vydává po písemném vyjádření Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště středních Čech v Praze (dále jen NPÚ), Sabinova 5, 130 00 Praha 3, č. j. NPÚ-321/78073/2016 ze dne 10. 10. 2016, (došlo pod č. j. MKH/066749/2016 dne 12. 10. 2016), toto

z á v a z n é s t a n o v i s k o

Revitalizace č. p. 377 Sankturinovský dům, Palackého náměstí, poz. p. č. 1293, obnovy Dvorního domku poz. p. č. 1293, obnovy nádvoří poz. p. č. 1289/1 a záměru obnovy parku poz. p. č. 1290, vše v k. ú. Kutná Hora, v Kutné Hoře, který je jako nemovitá kulturní památka zapsán v Ústředním seznamu nemovitých kulturních památek pod rejstříkovým číslem 25851/2-1043/A54 **je** z hledisek ochrany zájmů státní památkové péče ve smyslu

ustanovení § 14 odst. 3 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči ve znění pozdějších předpisů, dle dokumentace Revitalizace Sankturinovského domu v Kutné Hoře, Palackého náměstí č. p. 377 architektonické studie, kterou vypracovala Ing. Markéta Šedivá, Libušina 381/5, Kutná Hora, v září 2016, *přípustná.*

O d ů v o d n ě n í

Městský úřad Kutná Hora, odbor památkové péče, školství a kultury, jakožto věcně a místně příslušný správní orgán, obdržel dne 4. 10. 2016 žádost, kterou podal Ing. Jiří Janál, Družební 603, 284 01 Kutná Hora, nar. 29. 9. 1946, o vydání závazného stanoviska k revitalizaci č. p. 377 Sankturinovský dům, Palackého náměstí, poz. p. č. 1293, obnovy Dvorního domku poz. p. č. 1293, obnovy nádvoří poz. p. č. 1289/1 a záměru obnovy parku poz. p. č. 1290, vše v k. ú. Kutná Hora, v Kutné Hoře. Tímto dnem bylo ve věci zahájeno správní řízení.

Předmětem je revitalizace Sankturinovského domu a jeho adaptace pro expoziční a galerijní provoz. Byla předložena projektová dokumentace, kterou vypracovala Ing. Markéta Šedivá, spolupráce MgA. Ondřej Kubík a Ing. Eduard Novák, v září 2016. Dokumentace kromě textové části obsahuje výkresovou dokumentaci v měřítku 1:100.

Stavební dějiny tzv. Sankturinovského domu sahají až do počátků města Kutné Hory. Průzkum při náročné rekonstrukci objektu na přelomu šedesátých a sedmdesátých let 20. století totiž objevil na úrovni sklepů středověkou šachetní pec a zjistil, že zadní věž je mocně založena až na úrovni 7,4 metru pod terénem. To vedlo k názoru, že tu prvotně stál samostatně opevněný dvorec, jehož jádrem byl výrobní objekt s hutí. V roce 1481 objekt zakoupil zlatník Beneš z Trnčí, který obdobně jako další kutnohorští patriciové ukládal svoje zisky do nemovitostí. A tak mu v devadesátých letech 15. století patřila už celá fronta domů s č. p. 378 a 379 a další, rozestě po městě. Držitelem svého nejvýstavnějšího paláce byl zlatník Beneš plných 22 let a za tu dobu jej přestavěl do nevídané honosnosti, z níž však dnes můžeme obdivovat jen nádvorní věž, ukrývající ve svém třetím podlaží pozdně gotický evropský klenot. Tím je klenba, kterou na mělkém lici pokrývá síť „kroužených“ žeber s výplněmi smotků nesmírně bujného vegetativního dekoru. Progresivní je tu celkový tvar klenby, který připomíná tzv. českou placku, oblíbenou až v architektuře baroka. Ani konstrukce klenby není typicky gotická, tvoří ji kamenné dílce skládané po vodorovných vrstevnicích až do vrcholu. Vznik klenby určuje v jejím středu erb, který zlatník Beneš získal v roce 1492. Mimořádně kvalitní projev kamenické práce ve věžní komnatě doplňuje fragment nástěnné malby, bohužel dnes již velice poškozený. Přesto tu můžeme rozeznat palácovou architekturu s průhledem do krajiny, vycházející ze znalosti budování malířského prostoru na základě lineární perspektivy. Pokud jsou malba s klenbou současné, pak jde opět o velmi časný projev prolínání pozdní gotiky s renesancí v Čechách. Některé formální znaky ji spojují s malbami v tzv. Smíškovské kapli chrámu sv. Barbory, které se připisují autorovi známému severoitalského malířství. Zlatník Beneš v roce 1503 zpronevěřil obecní peníze, a ačkoliv se údajně z dluhu vyplatil, pohltily jej další. Proto už v témže roce dům prodává Sankturinovi z Nedvojovic, podobně vysoce postavenému členu kutnohorské městské rady. Po něm nese dům pojmenování dodnes.

Vícenásobně přestavovaný gotický palác postihl ničující požár v roce 1770, a jeho obnova proto přísluší poslední fázi kutnohorského baroka, přecházejícího mnohde do

klasicistního pojetí. Zde však neznámý stavitel navrhl fasády vycházející nesporně z Dientzenhoferova kláštera řádu sv. Voršily, a to včetně hrubé omítky užitá na plochách mezi vysokým řádem pilastrů. Rovněž další dekorativní prvky, zejména bohatě řešená okenní ostění, pracují s Dientzenhoferovskými motivy. Naopak křehký kamenný portál s „francouzsky“ stlačeným záklenkem a rozpadlou tektonikou se plně hlásí k rokoku. Pozdní době vzniku odpovídá typické užití vzdutých plackových kleneb v interiéru, které ve městě obecně nahradily starší výsečové tvary, spojené s architekturou první třetiny 18. století.

Lze konstatovat, že Sankturinovský dům zachránila rekonstrukce zahájená na konci šedesátých let 20. století a ukončená v roce 1973. V důsledku demolice části protějšího domovního bloku pro stavbu hotelu Mědínek a budovy České pojišťovny došlo k statickým pohybům věže, která se vychýlila od své svislé osy až o 80 centimetrů. Statické zajištění představovalo především po metodické stránce památkové péče značně závažný problém. Tehdy byla mj. také vztyčena nynější mansardová střecha. Po rekonstrukci plní dodnes přízemí domu funkci hlavního sídla informačního střediska a patra slouží od devadesátých let 20. století výstavním nebo přednáškovým účelům.

V posledních letech prošel exteriér domu komplexní obnovou – opraven byl střešní plášť včetně výměny břidlicové krytiny, poté následovaly v několika etapách fasády, včetně obnovy a repase truhlářských výrobků a restaurování portálu. Vnější plášť domu č. p. 377 je tedy po této stránce obnoven, nikoliv však jeho interiéru. Zde se zastavil čas před více jak čtyřiceti lety při poslední celkové rekonstrukci, kterou nezlepšily ani dílčí úpravy v letech devadesátých a v následujících letech. Zastaralé a nevyhovující jsou veškeré vnitřní instalace, sociální zázemí, ale také vnitřní povrchy (podlahy a omítky), které jsou poplatné době svého vzniku a narušené mnohačetnými zásahy v rámci expozičních instalací. Zcela mimo všechny předchozí opravy v posledních letech zůstal dvorní objekt, jehož exteriér (střecha, fasáda) i interiéru vyžaduje komplexní obnovu.

Předmětem projektové dokumentace jsou stavební úpravy Sankturinovského domu pro účely zřízení expozic Galerie Felixe Jeneweina, jejíž sídlo se po rekonstrukci přesune ze stávajících prostor Vlašského dvora. V rámci nové funkční náplně expozic se počítá se zachováním stávajícího provozu informačního centra v přízemí a se zachováním, resp. reinstalací a rozšířením stávající stálé expozice Muzea alchymie. Do adaptace je zahrnut patrový dvorní objekt, prostor dvora a přilehlé části parku U Tří pávů, včetně vnější rekultivace stávajícího objektu trafostanice. Z hlediska zásahu do stávající podstaty památky je předložené řešení maximálně ohleduplné. Zachován zůstává vnitřní dispoziční organismus, kde dochází pouze k vložení vstupního zádveří, dispoziční úpravy stávajícího sociálního a technického zázemí, ojedinělé vložení příček, či k zateplení střešního pláště. Také exteriér zůstává navrženými změnami nedotčen, kromě jediného prvku, a to přístavby osobního výtahu při dvorním průčelí, který je vybudován na půdorysu oválu a opláštěn transparentní lamelovou konstrukcí. Jde o nejvýznamnější nový prvek v exteriéru domu, funkčně propojující vlastní dům a dvorní objekt. Po architektonické stránce si však celkově vzato navržené řešení klade za cíl citlivou obnovu interiéru za účelem adaptace pro galerijní a expoziční účely se všemi nároky na provoz v 21. století. Předložená dokumentace řeší tři stavební celky: 1) Sankturinovský dům, 2) dvorní objekt 3) parter.

Rekonstrukce a adaptace Sankturinovského domu spočívá zejména v rekonstrukci veškeré vnitřní infrastruktury pro nový galerijní a expoziční provoz, zřízení zádveří, bezbariérového přístupu, vybudování osobního výtahu při dvorním průčelí domu, výměny nevhodných a poškozených vnitřních povrchů, dále vybudování půdní vestavby bez nároků zvýšení počtu a podoby osvětlení. Dvorní objekt vyžaduje komplexnější přístup vzhledem k zanedbání pravidelné údržby v posledních letech: oprava krovu, výměna střešní krytiny, oprava fasád a truhlářských výrobků, včetně vnitřní adaptace na podobné využití jako u Sankturinovského domu. Řešení parteru objektu sestává z výměny náslapné vrstvy dvora, propojení prostoru dvora a zahrady bránou, opláštění stávajícího objektu trafostanice, příp. realizace nového povrchu cest a prvků zeleně.

Tzv. Sankturinovský dům č. p. 377 je kulturní památkou ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb. v platném znění a tvoří součást Městské památkové rezervace Kutná Hora, zapsané na listině světového přírodního a kulturního dědictví UNESCO. Je situován jako nárožní, ukončující hmotu domovního bloku, tvoří dominantu spodní části hlavního kutnohorského náměstí. Lze konstatovat, že předložená studie přistupuje k obnově a adaptaci této kulturní památky, dvorního objektu i parteru maximálně ohleduplně. Projektová dokumentace byla vypracována na základě stávajících i rozšířených průzkumů a schválené studie. Byla průběžně konzultována s pověřeným garantem NPÚ Praha a všechny vznesené připomínky byly do ní bezezbytku zapracovány.

Péče o architektonickou památku spočívá především v důsledné ochraně památkově hodnotné dochované hmoty stavebního díla a zachování jeho věrohodné podoby s respektováním jeho historického vývoje a proměn. Každá historická stavba je určitým způsobem jedinečná a uchování charakteristických znaků by mělo být prioritním zájmem. Základním úkolem památkové péče je definice všeho, co je na dané stavbě hodnotné a co tedy nesmí být nevhodnou opravou zničeno.

Stát chrání kulturní památky jako nedílnou součást kulturního dědictví lidu, svědectví jeho dějin, významného činitele životního prostředí a nenahraditelné bohatství státu. Péče státu o kulturní památky zahrnuje činnosti, opáření a rozhodnutí, jimiž orgány a odborná organizace státní památkové péče v souladu se společenskými potřebami zabezpečují zachování, ochranu a vhodné společenské uplatnění kulturních památek. Péče o architektonickou památku spočívá především v důsledné ochraně památkově hodnotné dochované hmoty stavebního díla a zachování jeho věrohodné podoby s respektováním jeho historického vývoje a proměn. Původní konstrukce a prvky nesmí být obětovány jen proto, aby byly nahrazeny novým materiálem.

Městský úřad Kutná Hora, odbor památkové péče, školství a kultury, si vyžádal v souladu s ustanovením § 14 odst. 6 zákona č. 20/1987 Sb., písemné vyjádření NPÚ. Na základě tohoto vyjádření č. j. NPÚ-321/78073/2016 ze dne 10. 10. 2016 a vlastní znalosti předmětné kulturní památky Městský úřad Kutná Hora rozhodl v souladu s ustanovením § 14 odst. 3 zákona č. 20/1987 Sb., o přípustnosti navržených prací.

Městský úřad Kutná Hora tímto rozhodnutím v plném rozsahu vyhovuje účastníkovi řízení v jeho podané žádosti, ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, není nutné před vydáním rozhodnutí poskytnout možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí žadateli.

Z uvedených důvodů bylo rozhodnuto, jak je uvedeno výše.

Poučení

Toto závazné stanovisko je vydáváno jako podklad pro rozhodnutí příslušného stavebního úřadu a nelze se proti němu samostatně odvolávat. Napadnout odvoláním je možné až rozhodnutí stavebního úřadu.

„otisk úředního razítka“

Ing. Věra Žáčková
referent odboru

Obdrží účastník řízení na doručení:

Město Kutná Hora, Havlíčkovo náměstí 552/1, 284 01 Kutná Hora, IČO 00236195,
v plné moci Ing. Jiří Janál, Družební 603, 284 01 Kutná Hora, nar. 29. 9. 1946

Na vědomí:

Městský úřad Kutná Hora, stavební úřad, Havlíčkovo náměstí 552, 284 24 Kutná Hora
Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště středních Čech v Praze, Sabinova 5, Praha 3, PhDr. Pospíšil,
tel.: 724 614 669

Poznámky:

V průběhu stavby při řešení konstrukčních detailů, barevnosti apod. je možné se obrátit na pracovníka NPÚ Praha o poskytnutí odborné pomoci buď přímo nebo prostřednictvím městského úřadu.

Toto závazné stanovisko nenahrazuje řízení podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) v platném znění, ke kterému je příslušný Městský úřad Kutná Hora, stavební úřad.